

Oberbevisning, at det er forsvarligt, vilde jeg naturligvis ikke fastholde det. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) befandt sig i den forunderlige Misforstaaelse, at Ministeren skulde være forpligtet til at komme med det Forslag til enhver Tid og ikke rokke derved. Det kan aldrig være Tilfældet, naar hans Oberbevisning er kommen til at gaa i en anden Retning. Jeg fremsatte Forslaget for to Aar siden, og saa forandrede Folkethinget det til en Vægtør—Viborg—Linie, det vide Alle, og det fandt ikke ringe Tilslutning. Jeg stillede mig den Gæng derimod og gjorde fremdeles til en vis Grad. I Fjor fremsatte jeg ikke Lovforslaget, fordi jeg ansaa det for unyttigt, idet jeg ikke kunde fremsætte det, som Folkethinget ønskede det. Saa blev det indbragt som privat Lovforslag i Forbindelse med et andet, som ogsaa er blevet behandlet i Dag, og nu er der talt om et Kompromis, der skal være sluttet. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det staar der ikke i denne Betænkning, at der er sluttet et Kompromis. Der staar derimod Noget, som gaar i den Retning. Det, der staar, maa nærmest forstaaes saaledes, at man siger: Der er ført en Forhandling i Fjor, som maaske kunde blive Grundlag for et eventuelt Kompromis her i Salen om dette Forhold. Saaledes maa Betænkningen sikkert forstaaes. Jeg kan ikke for Øieblikket finde Ordene i Texten, men de Herrer kunne jo se den efter. Der er ikke afsluttet et Kompromis, men der var i Fjor en Forhandling med det Udvalg, der var nedsat om Sagen, der gav nogen Udfigt til paa Grundlag af, hvad der var fremkommet, at faae Folkethinget til at gaa ind paa et Kompromis om en Bane Hobro—Vægtør og en privat Sidebane til Viborg. Det er kommet frem i Udvalget og har været medvirkende Motiv til, at jeg i Aar fremsatte Lovforslaget i den Form, jeg ansaa for rigtig, og det kan man ikke bebrejde mig, thi det er jo en Smødefkommen mod Forhandlingerne i Fjor. Jeg kan i alt Fald ikke være Skyld i, at Forslaget er blevet liggende i Udvalget til den 28de Marts — det var indbragt tidseft — og ikke er kommet til Forhandling tidligere. Det er Udvalgets Sag. Jeg har forhandlet med det ærede Udvalg, og jeg har udtalt for det omtrent det Samme, som jeg nu udtaler. Jeg maa tilstaa, at naar den ærede Ordfører gaar saa vidt at sige, at denne Bane kommer i alt Fald for en stor Del paa tværs af Befolkningens Ønsker i det vedkommende Distrikt, anser jeg det for høist tvivlsomt, om han er berettiget til at udtale noget Saadant og fastholde det. Thi

Enhver, der er lidt erfaren i Jernbanesager, og har haft med dem at gjøre her i Thinget, vide, at naar der er 4 Byer, der ligger i den Kreds, som omgiver en paatænkt Bane — saaledes er der jo her Tale om Aalborg, Hobro, Vægtør og Viborg — vil der blive energisk Indstriden fra de Byer, man ikke kommer til med Jernbaner, hvorimod de, man kommer til, vilde holde sig stille. De ere fornøiede, dukke sig og tie stille, men de, der ikke ere fornøiede, melde sig i de høist mulige Toner, men deraf maa man ikke lade sig imponere altfor meget. Jeg har jo, som det ærede Medlem for Vestsjællands Amt 2den Valgkreds spotvis siger, været med til dette Kompromis eller i alt Fald til at sige, at jeg kan være med til at fremme denne Sag, naar jeg saar i det Væsentlige den Linie, jeg ønsker, og at jeg ogsaa kan være med til at give den private Sidebane til Viborg, denne private Sidebane til Viborg, som spiller en ikke saa ringe Rolle i Forhandlingerne, og som navnlig blev stærkt berørt af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein). Jeg fortænkter ikke dette ærede Medlem i, at han i saa bestemte Toner siger, at man gjør Uret mod denne By og Egn, og jeg fortænkter ikke det ærede Medlem, der er valgt i Aalborg Amt (Tutein) i at sige, at man gjør Uret mod Aalborg. Det er naturligt, det er en Selvfølge, at det maa de Herrer sige, naar deres Indvendinger skulle faae nogen Bægt, men derfor er jeg ikke overbevist om, at man gjør det; jeg vil i alt Fald ikke gjøre det og bør ikke gjøre det. Jeg tilstaa, at naar jeg gaar med til Aalestrup Linien, gjør jeg det af Hensyn til Viborg og Udfigten til en Sidebane til Viborg, thi ellers vilde jeg anse det for urigtigt at gaa ned imod Aalestrup, thi saa vilde man maaske komme til at berøve Viborg mere Opland end tilstedeligt er. Naar ærede Medlemmer, der have talt i denne Sag, have udtalt, at det var den naturligste Sag af Verden at faae en Gaffelbane i Himmerland, en paa tværs den ene Bei og en anden paa tværs den anden Bei, thi saa vilde man aldeles ikke komme paa tværs af Befolkningens Interesse, men man vilde tage alle Interesser med, da maa jeg tillade mig at have den Formening, at hvis man vil have to Baner, en Krydsbane i Himmerland, maa det Hele ligesaa godt gaa over til Privatbane. Ganske vist bør der gjøres Noget for Himmerland, men at føre to Statsbaner gennem Himmerland, tror jeg ikke, at man kan forlange, at nogen Regjering skal foreslaa eller gaa med til.

Det ærede Medlem for Viborg Amts